

Muzejsko društvo
Škofja Loka
Grajska pot 13
4220 Škofja Loka

T 04 517 04 00
E info@mdloka.si
www.mdloka.si

VSEBINSKA UTEMELJITEV ZA IMENOVANJE

ALOJZA PAVLA FLORJANČIČA

ZA ČASTNEGA ČLANA MUZEJSKEGA DRUŠTVA ŠKOFJA LOKA

Alojzij Pavel Florjančič se je rodil 10. oktobra 1940 v kraju Uršna sela pri Dolenjskih Toplicah. Med Gorjanci in Kočevskim Rogom se je v zgodnjem otroštvu kruto srečal z vojno in izselitvijo nemških Kočevarjev. Po maturi na ljubljanski Šubičevi gimnaziji se je vpisal na Naravoslovno fakulteto, oddelek za geologijo. V času študija je bival v Dijaškem domu Ivana Cankarja, poznanem kot DIC, kjer je navezal stik z mnogimi znanimi slovenskimi kulturniki in intelektualci. Ko je leta 2008 uredil knjigo ob 150-letnici rojstva prelata Andreja Kalana iz Pevna pri Škofji Loki, dolgoletnega ravnatelja Marijanišča, kjer je bil povojni DIC, je obudil spomin na lepa študentska leta.

Po končanem študiju je vodil raziskave rudišča urana na Žirovskem vrhu in kmalu odšel izpopolnjevanje v Francijo na komisariat za jedrsko energijo. Ob ustanovitvi Rudnika urana Žirovski vrh je postal glavni geolog in bil v rudniku zaposlen do upokojitve leta 1992. Na Škofjeloškem se je z ženo Ano, rojeno v Vipavi in kasneje dolgoletno vodjo loške knjižnice, naselil leta 1974.

Že v času dela v Rudniku Urana Žirovski vrh je bil zelo dejaven na strokovnem in publicističnem področju, saj je bil urednik glasila Uranar, ki ga še vedno ureja, in drugih strokovnih zbornikov. Bil je dejaven sodelavec na znanstvenih posvetih, pisec mnogih strokovnih člankov v domačih in tujih revijah, soavtor knjige Rudnik urana Žirovski vrh, ki je izšla leta 2000, ter pisec gesel za Enciklopedijo Slovenije.

Pavle je dolgoletni član Muzejskega društva Škofja Loka, v katerem je začel aktivneje delovati po letu 1991, ko je postal član izvršilnega odbora. Leta 1994 je bil pobudnik in urednik ponatisa zgodovinske črtice Loka, ki jo je v reviji Dom in svet leta 1894 objavil Franc Pokorn. Kmalu je prevzel naloge tajnika društva, oktobra 1999 pa je bil izvoljen za predsednika. Društvo je izjemno uspešno vodil do leta 2006. Ob praznovanju šestdesetletnice društva leta 1996 je bil pobudnik novega, sedanjega znaka društva, ki predstavlja stiliziran portal bivše mestne hiše, v kateri je bila leta 1939 postavljena prva loška muzejska zbirka. Ob tej priložnosti je tudi nagovoril svojega dolgoletnega soseda skladatelja Marijana Gabrijelčiča, da je napisal kantato Glagolite, na besedilo Brižinskih spomenikov, ki so tesno povezani s Škofjo Loko. Konec devetdesetih let prejšnjega stoletja je bil pobudnik vzpostavitve Aleje znamenitih Ločanov in glavni nosilec postavitve prvih obeležij kiparju Tonetu Logondru, slikarju Ivu Šubicu in ustanoviteljem društva Blazniku, Planini in Debeljaku.

V sedanjem mandatu je ponovno član izvršilnega odbora, v katerem je skrbnik izdaje knjig v zbirkah Doneski in Vodniki.

Od leta 1996 do leta 2008 je bil član uredniškega odbora Loških razgledov, v katerih je objavil preko 30 prispevkov iz različnih strokovnih področij. Je avtor knjige Rudnine na Loškem in urednik večih knjig, ki so izšle v zbirki Doneski (ob 100 letnici čebelarstva na Loškem, ob 100 letnici rojstva dr. Tineta Debeljaka, ob 10. letnici smrti Marijana Gabrijelčiča idr). Bil je tudi urednik vodnika Sv. Miklavž nad Selcami in Grebeni slovenskih gora, žal prezgodaj umrlega Milenka Arnejška Prleta.

V zadnjih letih je Pavletovo delovanje tesno povezano s Škofjeloškim pasijonom, kjer si je še zlasti prizadeval za ohranjanje pasijonske kondicije v času, ko se pasijon ne uprizarja. V tem duhu je uredil že pet knjig, ki so od leta 2006 izhajale v zbirki Doneski in so od letos poimenovani Pasijonski doneski. Poleg uredniškega dela, je seveda napisal tudi veliko pasijonskih prispevkov. Bil je tudi pobudnik postavitve pasijonskih razstav, ki so bile postavljene v Škofji Loki, drugih slovenskih krajih in tudi v tujini.

Pavle je s svojo energijo in vztrajnostjo gonilna sila in nepogrešljiv sodelavec tudi izven Muzejskega društva. Bil je pobudnik interesnih dejavnosti iz področja geologije na gorenjskih šolah, organizator mineraloško-paleontoloških razstav v Trziču, Škofji Loki in drugih slovenskih krajih. Je pobudnik in soustanovitelj društva Loški kremen. Bil je eden glavnih nosilcev priprave starološkega zbornika Več kot tisoč let, je pobudnik knjižne zbirke in debatnih večerov Memorabilije, ki jih pripravljajo v prafari Stara Loka, je nosilec priprave vodnika po staroloških cerkvah, ki je pravkar izšel. Lani je bil urednik zbornika, ki je izšel ob 60-letnici Glasbene šole Škofja Loka.. Dolga leta je proučeval izročilo kočevskih Nemcev in bil sourednik knjige Kočevarska folklor, ki jo je leta 2004 izdala Slovenska akademija znanosti in umetnosti, in urednik knjige Vodni viri na Kočevskem. V COBISSU, bazi bibliografskih enot, ima več kot 100 izdanih del, od tega skoraj 50 monografskih publikacij. Čeprav že več kot 40 let živi na Loškem, še vedno ureja krajevno glasilo rodne vasi Uršna sela, kar dokazuje njegovo veliko ljubezen do domačih krajev in ljudi ter splošno nagnjenje do domoznanstva.

Zaradi Pavletovega izjemno ustvarjalnega in plodnega življenja je težko zaobjeti vse njegovo pestro delovanje. Pavleta odlikuje skromnost, iskričnost, vztrajnost, kar vse združuje z veliko operativnostjo, saj posamezne knjižne izdaje uredi, napiše besedilo, sodeluje pri oblikovanju in pripravi za tisk. Kot sogovornik navdušuje z razgledanostjo, tako na svojem strokovnem, geološkem področju, kot tudi kot izjemen poznavalec umetnostne in splošne zgodovine. Ko vse to združi s svojo neizmerno ljubeznijo do domačih krajev in ljudi, se rojevajo dela, ki jih lahko samo občudujemo. Izjemno smo lahko veseli, da ga je življenjska pot pripeljala med nas Ločane.

Škofja Loka, 18. 3. 2010

Pripravil:

Mag. Aleksander Igličar
predsednik Muzejskega društva Škofja Loka